

Výrobce letištních autobusů dodá první vodíkové vozy

19.10 2020 19:54, Libor Hinčica, Autobusy

Na řadě evropských letišť, včetně toho pražského, bychom nalezli speciální letištní autobusy pod značkou COBUS, které pocházejí z produkce portugalské společnosti CaetanoBus (obchodně však zastřešuje aktivity německá firma COBUS z Wiesbadenu). Firma však vyrábí i autobusy pod svou vlastní značkou, a to už od roku 1946.

První autobusy vyrobené v roce 1946 firmou Caetano měly ještě dřevěnou skříň, což již bylo ve své době značně zastaralé řešení, nicméně nesmíme zapomínat na to, že Portugalsko patřilo mezi nejchudší evropské země. Teprve v polovině 50. let firma přešla na ocelové karoserie a v roce 1967 už začala exportovat své autobusy do Velké Británie. Významný milník přišel v roce 1990, kdy byl představen první letištní speciál pod značkou COBUS. Právě letištní speciály se staly patrně nejznámějšími výrobky společnosti, byť o jejich portugalském původu se příliš nemluví.

Podíl ve společnosti získala později nadnárodní skupina Daimler, nicméně kdo by očekával postupné úplné převzetí a začlenění do struktur Daimleru, byl by na omylu. V roce 2010 byla naopak část vlastněná Daimlerem odkoupena většinovým vlastníkem (Salvator Caetano Group) a firma si udržela svůj portugalský ráz. V roce 2014 začala koketovat s produkcí elektrobusů, když nejprve nabídla možnost přestavby stávajících dieselových letištních autobusů na elektrobusy, a následně i zcela nová vozidla pod obchodním jménem E.COBUS. V roce 2017 představila poprvé svůj vlastní městský elektrobus E.City Gold, jenž je nyní dostupný ve dvou délkových variantách (10,7 m a 12 m). Elektrobus vznikl ve spolupráci s japonskou firmou Mitsui & Co., Ltd., což je jedna z největších obchodních společností v Japonsku, jež je svými aktivitami úzce mj. navázána na Toyotu. To bylo důležité v rámci dalšího vývoje firmy, kdy se společnost chtěla pustit i do vývoje vodíkových autobusů, k čemuž jí právě vazby na Toyotu dopomohly, neboť právě od ní pocházejí palivové články, jež jsou ve vodíkových autobusech použity.

První vodíkový autobus pod názvem H2.City Gold byl představen v loňském roce na veletrhu Busworld v Belgii. Stejně jako v případě elektobusu, z něhož vodíkový model vychází, je autobus k dispozici ve dvou délkových verzích (10,7 m a 12 m). Nádrže na vodík se nacházejí na střeše vozidla (a pojmou 37,5 kg vodíku) a mají umožňovat dojezd 350–400 km. Na vodíkové autobusy začal CaetanoBus sbírat již první objednávky, což je dáno projekty na podporu vodíku, kdy je možné – pakliže má výrobce k dispozici odpovídající autobus – poměrně snadno proniknout do některého ze štědře dotovaných projektů.

Levostranné provedení vozu CaetanoBus H2.City Gold na veletrhu Busworld 2019 v Belgii. (foto: CaetanoBus)

Osm vodíkových autobusů H2.City Gold si objednala Barcelona, čtyři zamíří do německého Bielefeldu a dva vozy budou sloužit ve městě Niebüll pod hlavičkou společnosti DB Autokraft. Autobusy pro Niebüll, který bychom nalezli nedaleko dánských hranic a v němž dnes žije okolo 9 200 obyvatel, budou dodány ještě v letošním roce, a to v rámci projektu eFarm, kdy se má z elektrické energie získávané z větrných elektráren vyrábět elektrolýzou vody vodík. Tento způsob výroby vodíku lze označit jako jediný skutečně ekologický a smysluplný (resp. obecně z jakéhokoli obnovitelného zdroje), drobnou vadou na kráse takového procesu je ale výsledná nízká účinnost.

Autobusy pro Barcelonu (zmíněných osm vozů) jsou pak součástí evropského programu JIVE 2, který je spolufinancován EU. Součástí projektu je i výstavba plničky na vodík, kterou budou moci využívat také další vlastníci vodíkových vozidel. Podobný scénář – tedy včetně výstavby plnicí stanice – bude mít projekt v Bielefeldu, kde se počítá s dodáním čtveřice vozů na přelomu let 2021 a 2022. Autobusy zde mají sloužit na 7,6 km dlouhé lince číslo 29 (Baderbach – Schildhof). Ačkoli vítězství CaetanoBus již bylo oznámeno, prozatím nebyly zveřejněny ceny nově poptávaných vozidel. Zástupci dopravce pouze uvedli, že bez dotací by se do podobného projektu rozhodně nepouštěli. Na rozdíl od Niebüllu zde bude dovážen vodík vyráběný z fosilních paliv, přičemž přeprava vodíku bude zajišťována silničními cisternami.

Url: Výrobce letištních autobusů dodá první vodíkové vozy